

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 19 december 2012 *

”Överklagande — Gemenskapens växtförädlarrätt — Förordning (EG) nr 2100/94 — Artikel 73.2 — Beslut fattat av växtsortsmyndighetens överklagandenämnd om avslag på ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt — Utrymme för skönmässig bedömning — Tribunalens kontroll — Artikel 55.4, jämförd med artikel 61.1 b — Växtsortsmyndighetens befogenhet att utfärda ett nytt föreläggande om att sökanden ska lämna in växtmaterial”

I mål C-534/10 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 15 november 2010,

Brookfield New Zealand Ltd, Havelock North (Nya Zeeland),

Elaris SNC, Angers (Frankrike),

företrädna av M. Eller, avvocato,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO), företräd av M. Ekvad och M. Lightbourne, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

Schniga GmbH, Bolzano (Italien), företrätt av G. Würtenberger, Rechtsanwalt,

sökande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna M. Ilešič, E. Levits (referent), J.-J. Kasel och M. Safjan,

generaladvokat: J. Mazák,

justitiesekreterare: R. Șereș,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 26 april 2012,
och efter att den 12 juli 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Brookfield New Zealand Limited (nedan kallat Brookfield) och Elaris SNC (nedan kallat Elaris) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelats av Europeiska unionens tribunal den 13 september 2010 i mål T-135/08, Schniga mot växtsortsmyndigheten – Elaris och Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (REU 2010, s. II-5089) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen det beslut som hade fattats den 21 november 2007 av överklagandenämnden vid Gemenskapens växtsortsmyndighet (växtsortsmyndigheten) angående beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Gala Schnitzer (ärendena A 003/2007 och A 004/2007) (nedan kallat det angripna beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 I artikel 10.1 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2506/95 av den 25 oktober 1995 (EGT L 258, s. 3) (nedan kallad förordning nr 2100/94) föreskrivs följande:

”En sort skall anses vara ny om sortbeståndsdelar eller skördematerial av sorten på den ansökningsdag som fastställs enligt artikel 51 inte har sålts eller på annat sätt överförs till andra av förädlaren, enligt definitionen i artikel 11, eller med dennes samtycke för utnyttjande av sorten

a) mer än ett år före ovannämnda dag inom gemenskapens territorium,

...”

- 3 I artikel 55.4 i förordning nr 2100/94 anges närmare vilka befogenheter växtsortsmyndigheten har när det gäller förfarandet för beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt. Bestämmelsen har följande lydelse:

”Växtsortsmyndigheten skall i allmänna bestämmelser eller i enskilda fall genom en begäran, fastställa när och var materialet till den tekniska provningen ska tillhandahållas, samt i vilka kvantiteter och i vilket skick.”

- 4 I artikel 61.1 i förordningen anges på vilka villkor en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt ska avslås. Bestämmelsen har följande lydelse:

”Växtsort[s]myndigheten skall ge avslag på ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt om och så snart den konstaterar att sökanden

...

b) inte har uppfyllt en bestämmelse eller ett krav enligt artikel 55.4 eller 55.5 inom den tidsfrist som fastställts, om inte Växtsort[s]myndigheten har accepterat att föreläggande inte skall äga rum

...”

- 5 Artikel 73 i förordning nr 2100/94 har rubriken "Talan mot överklagandenämndernas beslut". I artikel 73.1–73.3 föreskrivs följande:

"1. Talan mot överklagandenämndernas beslut får föras vid domstolen.

2. Talan får grundas på bristande behörighet, grovt formfel eller överträdelse av fördraget, denna förordning eller andra föreskrifter angående deras tillämpning eller missbruk av befogenhet.

3. Domstolen kan undanröja eller ändra ett överklagat beslut."

- 6 I artikel 80.1 i förordningen föreskrivs följande:

"En person som ansökt om eller är innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt, eller varje annan person som är part i rättsliga förhandlingar inför Växtsort[s]myndigheten som, trots all nödvändig aktsamhet under de särskilda omständigheterna, inte har kunnat iaktta en tidsfrist gentemot Växtsort[s]myndigheten skall på begäran återfå sina tidigare rättigheter om hans underlåtenhet att iaktta tidsfristen har haft som direkt följd på grund av denna förordning att han har förlorat en rättighet eller en möjlighet att föra talan."

- 7 I tredje skälet i förordning nr 2506/95 anges att reglerna för talan som får föras mot beslut fattade av gemenskapens växtsortsmyndighet eller dess överklagandenämnder, vilka inrättats genom förordning nr 2100/94, ska anpassas till de regler som finns i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Bakgrund till tvisten och det angripna beslutet

- 8 Konsortium Südtiroler Baumschuler (nedan kallat KSB eller konsortiet), vars rättigheter sedermera har övergått till Schniga GmbH (nedan kallat Schniga), ingav den 18 januari 1999 en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt till växtsortsmyndigheten. Ansökan avsåg äppelsorten (*Malus Mill*) Gala Schnitzer, som ursprungligen kallades Schniga.
- 9 Växtsortsmyndigheten gav Bundessortenamt (den tyska federala växtsortsmyndigheten) i uppgift att utföra den tekniska provning som avses i artikel 55.1 i förordning nr 2100/94.
- 10 Genom skrivelse av den 26 januari 1999 begärde växtsortsmyndigheten att KSB skulle lämna in det material som var nödvändigt för den tekniska provningen till både växtsortsmyndigheten och Bundessortenamt mellan den 1 mars och den 15 mars 1999. Växtsortsmyndigheten förklarade också att det ålåg KSB att uppfylla alla tillämpliga växtskydds- och tullvillkor vid sändningen av materialet.
- 11 KSB tillhandahöll det begärda materialet inom den fastställda fristen.
- 12 Genom skrivelse av den 25 mars 1999 bekräftade växtsortsmyndigheten att det begärda materialet hade mottagits, men meddelade samtidigt att materialet inte åtföljdes av ett sundhetscertifikat. Växtsortsmyndigheten förelade därför KSB att se till att denna nödvändiga handling lämnades in snarast möjligt.
- 13 Den 23 april 1999 skickade KSB ett europeiskt växtpass till Bundessortenamt och förklarade att den myndighet som hade utfärdat passet, det vill säga växtskyddsmyndigheten i den autonoma provinsen Bolzano (Italien), hade uppgett att denna handling tjänade som sundhetscertifikat.

- 14 Bundessortenamt underrättade KSB den 3 maj 1999 om att materialet hade kommit in i tid och att det var tjänligt. Myndigheten angav även att det europeiska växtpass som bifogats godtogs med avseende på den tekniska provningen och kontrollen av de materiella kraven för att bevilja gemenskapens växtförädlarrätt. Bundessortenamt begärde emellertid att få en kopia av ett officiellt certifikat som intygade att det inlämnade materialet inte bar på något virus.
- 15 KSB underrättade år 2001 Bundessortenamt om att det inte var möjligt att tillhandahålla det begärda sundhetscertifikatet. Det hade framkommit att det material som lämnades in i mars 1999 för den tekniska provningen inte var fritt från virus. Bundessortenamt underrättade därför växtsortsmyndigheten om att den ämnade gräva upp det smittade materialet med rötterna för att undvika att smittan spreds till andra växter.
- 16 Växtsortsmyndigheten underrättade KSB genom e-postmeddelande av den 13 juni 2001 om att den i samråd med Bundessortenamt hade beslutat att ge KSB tillstånd att lämna in nytt, virusfritt växtmaterial till Bundessortenamt, i syfte att återuppta provningen av KSB:s ansökan. Växtsortsmyndigheten angav som skäl för beslutet att de anvisningar som hade skickats till KSB i fråga om materialets sundhetsstatus inte hade varit tillräckligt tydliga, eftersom myndigheten inte hade angett att materialet måste vara virusfritt. KSB kunde således inte anses ha något ansvar för den uppkomna situationen.
- 17 Bolagen Elaris och Brookfield, varav det ena innehar en licens för växtförädlarrätten avseende växtsorten Baigent och det andra innehar denna växtförädlarrätt, lämnade den 5 maj 2006 in invändningar till växtsortsmyndigheten mot beviljande av växtförädlarrätt avseende sorten Gala Schnitzer, i enlighet med artikel 59 i förordning nr 2100/94. Invändningarna grundade sig på den tidigare beviljade växtförädlarrätten avseende äppelsorten (*Malus Mill*) Baigent.
- 18 De skäl som Brookfield återopade avsåg att den sökta växtsorten inte hade tillräcklig särskiljningsförmåga i förhållande till den referenssort som bolaget innehar växtförädlarrätten till. Brookfield anförde vidare att det var oriktigt att tillåta KSB att lämna in virusfritt växtmaterial då växtsortsmyndigheten borde ha avslagit konsortiets ursprungliga ansökan.
- 19 Den behöriga kommittén vid växtsortsmyndigheten biföll genom beslut EU 18759, OBJ 06-021 och OBJ 06-022 av den 26 februari 2007 ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Gala Schnitzer, eftersom den ansåg att nämnda sort i tillräcklig utsträckning skiljde sig från referenssorten Baigent. Den avslog även Brookfields invändningar.
- 20 Brookfield överklagade den 11 april 2007 kommitténs beslut med stöd av artiklarna 67–72 i förordning nr 2100/94.
- 21 Överklagandenämnden ogiltigförklarade i det angripna beslutet kommitténs beslut och avslog själv ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt avseende sorten Gala Schnitzer. Den fann särskilt att växtsortsmyndigheten, enligt artikel 61.1 b i förordning nr 2100/94, inte hade rätt att låta KSB lämna in nytt material, eftersom KSB hade underlåtit att efterkomma föreläggandena enligt artikel 55.4 i förordning nr 2100/94 i skrivelserna av den 26 januari 1999 och av den 25 mars 1999.

Talan vid tribunalen och den överklagade domen

- 22 I ansökan, som inkom den 4 april 2008, yrkade Schniga att tribunalen skulle ogiltigförklara det angripna beslutet. Till stöd för sitt yrkande gjorde bolaget gällande följande grunder:
 - Elaris och Brookfields invändningar vid växtsortsmyndigheten borde ha avvisats.
 - Artiklarna 61.1 b och 62 i förordning nr 2100/94 hade åsidosatts.

— Artikel 55.4 i förordning nr 2100/94 hade åsidosatts.

- 23 Elaris och Brookfield deltog i förfarandet vid tribunalen såsom intervenienter till stöd för växtsortsmyndighetens yrkanden. Under den muntliga förhandlingen ändrade växtsortsmyndigheten sina yrkanden och anslöt sig till Schnigas yrkande om ogiltigförklaring.
- 24 Tribunalen fann att Schnigas talan inte kunde prövas såvitt avsåg den första grunden och övergick därefter till att pröva huruvida talan kunde prövas såvitt avsåg den tredje grunden, vilket Elaris och Brookfield hade bestritt.
- 25 Tribunalen slog i punkt 39 i den överklagade domen fast att överklagandenämnden hade gjort en rättslig bedömning av skrivelserna av den 26 januari 1999 och av den 25 mars 1999. Tribunalen kunde således göra en prövning av överklagandenämndens bedömning.
- 26 I samband med prövningen i sak av Schnigas tredje grund fann tribunalen i punkterna 62 och 63 i den överklagade domen att överklagandenämnden hade gjort en oriktig bedömning när den slog fast att växtsortsmyndigheten hade varit skyldig att avslå KSB:s ansökan avseende sorten Gala Schnitzer, eftersom KSB inte hade efterkommit föreläggandena i myndighetens skrivelser av den 26 januari och av den 25 mars 1999.
- 27 I punkterna 64–80 i den överklagade domen redogjorde tribunalen för varför den ansåg att växtsortsmyndigheten inte hade överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 55.4 i förordning nr 2100/94.
- 28 I punkt 64 i den överklagade domen anförde tribunalen att det är förenligt med såväl principen om god förvaltningssed som behovet av väl fungerande och effektiva förfaranden att växtsortsmyndigheten – när den anser att en oklarhet i villkoren för bedömningen av ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt kan rättas – inte är skyldig att avslå ansökan, utan har möjlighet att fullfölja prövningen av densamma.
- 29 I punkt 65 i den överklagade domen anförde tribunalen vidare att ett sådant utrymme för skönsmässig bedömning innebär att växtsortsmyndigheten kan försäkra sig om att myndighetens förelägganden är tydliga och att andra sökande på ett otvetydigt sätt kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter.
- 30 Tribunalen redogjorde därefter för hela den skriftväxling som hade ägt rum mellan växtsortsmyndigheten och KSB och slog fast, i punkt 75 i den överklagade domen, att skrivelserna av den 26 januari 1999 och av den 25 mars 1999 innehöll en oklarhet, som bestod i att det inte framgick att det växtmaterial som skulle lämnas in måste vara fritt från virus, och att syftet med e-postmeddelandet av den 13 juni 2001 således hade varit att avhjälpa denna oklarhet.
- 31 Tribunalen fann även att Elaris och Brookfields påståenden om att KSB skulle ha varit i ond tro under förfarandet för prövning av konsortiets ansökan var verkningslösa och anförde att artikel 80 i förordning nr 2100/94 inte var relevant i det aktuella fallet.
- 32 Tribunalen fann följaktligen att Schnigas talan skulle bifallas på den tredje grunden och ogiltigförklarade det angripna beslutet.

Förfarandet vid domstolen

- 33 Elaris och Brookfield har yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till tribunalen för avgörande i sak,

- alternativt slutligt avgöra saken och ogilla Schnigas talan i första instans, och
- förplikta Schniga att ersätta rättegångskostnaderna.

34 Växsortsmyndigheten och Schniga har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandet, och
- förplikta Elaris och Brookfield att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

35 Elaris och Brookfield har till stöd för sitt överklagande gjort gällande två grunder. Den första grunden avser att tribunalen åsidosatte artikel 73.2 i förordning nr 2100/94 och den andra att tribunalen åsidosatte artikel 55.4, jämförd med artiklarna 61.1 b och 80 i nämnda förordning.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 73.2 i förordning nr 2100/94

Parternas argument

- 36 Elaris och Brookfield anser att tribunalen överskred sina prövningsbefogenheter när den gjorde en ny prövning av de faktiska omständigheterna inom ramen för den tredje grunden. Tribunalen gjorde i den överklagade domen således en ny bedömning av vilken betydelse och räckvidd växsortsmyndighetens skrivelser av den 26 januari 1999 och av den 25 mars 1999 hade. Enligt artikel 73.2 i förordning nr 2100/94 är emellertid tribunalens behörighet begränsad till att pröva lagenligheten av överklagandenämndens beslut.
- 37 Växsortsmyndigheten och Schniga har gjort gällande att tribunalen är ensam behörig att fastställa och bedöma de faktiska omständigheterna. Detta omfattas inte av domstolens prövningsrätt i ett mål om överklagande. Vidare anser de att tribunalen i den överklagade domen gjorde en prövning av överklagandenämndens rättsliga bedömning av de faktiska omständigheterna och att detta i alla händelser omfattas av tribunalens behörighet. Elaris och Brookfields argument kan således lämnas utan avseende.

Domstolens bedömning

- 38 Som redan anförts följer det av tredje skälet i förordning nr 2506/95 att artikel 73 i förordning nr 2100/94 har ändrats för att anpassa reglerna för talan som får föras mot beslut fattade av gemenskapens växsortsmyndighet eller dess överklagandenämnder till de regler som finns i rådets förordning nr 40/94.
- 39 Domstolen har i fråga om artikel 63 i förordning nr 40/94, vars lydelse är identisk med lydelsen av artikel 73 i förordning nr 2100/94, vid upprepade tillfällen slagit fast att tribunalens uppgift är att pröva huruvida harmoniseringsbyråns överklagandenämnders beslut är lagenliga, genom att undersöka hur överklagandenämnderna har tillämpat unionsrätten, mot bakgrund bland annat av de faktiska omständigheter som har åberopats vid dessa. Inom ramen för artikel 63 i förordning nr 40/94, såsom domstolen har tolkat den, får tribunalen således göra en fullständig prövning av huruvida överklagandenämndernas beslut är lagenliga. I samband härmed får den om så behövs undersöka huruvida överklagandenämnderna har gjort en riktig rättslig bedömning av de faktiska

omständigheterna i tvisten eller huruvida deras bedömning av dessa omständigheter var felaktig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 december 2008 i mål C-16/06 P, Les Éditions Albert René mot harmoniseringsbyrån, REG 2008, s. I-10053, punkterna 38 och 39).

- 40 Domstolen har i det avseendet slagit fast att tribunalen har en liknande behörighet när det gäller prövning av lagenligheten av beslut meddelade av växtsortsmyndigheten eller dess överklagandenämnder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 april 2010 i mål C-38/09 P, Schröder mot växtsortsmyndigheten, REU 2010, s. I-3209, punkt 69).
- 41 I den överklagade domen fann tribunalen, i punkt 69, att skrivelserna av den 26 januari 1999 och av den 25 mars 1999 innehöll förelägganden.
- 42 Eftersom tribunalen således ska ha samma prövningsbefogenhet i mål där talan förs mot beslut meddelade av växtsortsmyndigheten eller av dess överklagandenämnder kan den inte anses ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning.
- 43 Härav följer att överklagandet inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 55.4, jämförd med artikel 61.1 b, samt artikel 80 i förordning nr 2100/94

Parternas argument

- 44 Elaris och Brookfield har som andra grund för det första gjort gällande att tribunalen felaktigt fann att artikel 55.4 i förordning nr 2100/94 innebär att växtsortsmyndigheten får utfärda ett föreläggande om att sökanden ska ge in handlingar som styrker materialets sundhetsstatus, som är skilt från föreläggandet om att sökanden ska lämna in det växtmaterial som behövs för den tekniska provningen.
- 45 Elaris och Brookfield har för det andra gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 55.4, jämförd med artikel 61.1 b, i förordning nr 2100/94, när den slog fast att växtsortsmyndigheten fick tillåta sökanden att lämna in nytt växtmaterial efter utgången av den frist som hade angetts i ett första föreläggande om att lämna in material. Bolagen anser dessutom att tribunalen felaktigt fann att uttrycket ”snarast möjligt” i skrivelsen av den 25 mars 1999 inte kunde anses utgöra en frist för ett föreläggande.
- 46 Elaris och Brookfield har för det tredje gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den slog fast att växtsortsmyndigheten har ett utrymme för skönsmässig bedömning som innebär att myndigheten själv kan avhjälpa oklarheter i sina förelägganden utan att tillämpa det särskilda förfarandet i artikel 80 i förordning nr 2100/94 och att frågan huruvida sökanden eventuellt varit i ond tro saknade relevans.

Domstolens bedömning

- 47 I punkt 63 i den överklagade domen slog tribunalen fast att växtsortsmyndigheten har rätt att precisera villkoren för bedömningen av en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt och att detta får ske så länge tidsfristen, inom vilken sökanden ska besvara ett föreläggande, inte har löpt ut.
- 48 På grundval av detta fann tribunalen, med stöd av sin prövningsrätt, i punkt 69 i den överklagade domen att skrivelsen av den 25 mars 1999 utgjorde ett föreläggande om att ge in skriftlig bevisning om det växtmaterial som skulle bli föremål för teknisk provning. Vidare slog den i punkt 72 i domen

fast att växtsortsmyndighetens e-postmeddelande av den 13 juni 2001 innehöll ett föreläggande om att lämna in växtmaterial enligt artikel 55.4 i förordning nr 2100/94. Den fann härvid att växtsortsmyndigheten inte hade överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

- 49 Domstolen finner att tribunalen inte kan anses ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att göra denna bedömning.
- 50 Redan av den omständigheten att växtsortsmyndighetens uppgift kännetecknas av att villkoren för bedömningen av ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt är vetenskapligt och tekniskt komplicerade följer att myndigheten måste ges ett utrymme för skönsmässig bedömning när den fullgör denna uppgift (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Schröder mot växtsortsmyndigheten, punkt 77). Detta omfattande utrymme för skönsmässig bedömning innebär dessutom att växtsortsmyndigheten, om den finner det nödvändigt, får ta hänsyn till omständigheter och bevisning som åberopas eller ges in i ett sent skede av förfarandet (se analogt, beträffande harmoniseringsbyrån, dom av den 13 mars 2007 i mål C-29/05 P, harmoniseringsbyrån mot Kaul, REG 2007, s. I-2213, punkt 42).
- 51 Växtsortsmyndigheten är i egenskap av unionsorgan skyldig att iaktta principen om god förvaltningssed, som innebär att myndigheten omsorgsfullt och opartiskt ska pröva samtliga relevanta omständigheter i ett ärende och inhämta samtliga de uppgifter om sak- och rättsförhållandena som behövs för att den ska kunna använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Härtill kommer att myndigheten ska se till att de förfaranden som den genomför fungerar väl och är effektiva, vilket tribunalen påpekade i punkt 64 i den överklagade domen.
- 52 Mot bakgrund av det nyss anförda erinrar domstolen för det första om att det anges i artikel 55.4 i förordning nr 2100/94 att växtsortsmyndigheten, i allmänna bestämmelser eller i enskilda fall genom ett föreläggande, ska fastställa när och var materialet till den tekniska provningen ska tillhandahållas, samt i vilka kvantiteter och i vilket skick.
- 53 Med hänsyn till växtsortsmyndighetens utrymme för skönsmässig bedömning kan denna bestämmelse emellertid inte tolkas på så sätt att den utgör hinder för att myndigheten utfärdar ett separat föreläggande om att sökanden ska lämna in växtmaterial för den tekniska provningen och ge in skriftlig bevisning om detta material. I punkt 69 i den överklagade domen slog tribunalen således fast att skrivelsen av den 25 mars 1999 avsåg det aktuella växtmaterialets skick och att just materialets skick, enligt artikel 55.4 i förordning nr 2100/94, kan bli föremål för ett föreläggande. Detta bestreds inte av Elaris och Brookfield.
- 54 Domstolen finner för det andra att tribunalen inte kan anses ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att växtsortsmyndigheten hade rätt att utfärda ett nytt föreläggande om att sökanden skulle lämna in växtmaterial för den tekniska provningen.
- 55 Det ankom nämligen på växtsortsmyndigheten att begära att KSB skulle lämna in växtmaterial som uppfyllde krav som preciserades i ett nytt föreläggande, detta med hänsyn till principen om god förvaltningssed och behovet av väl fungerande och effektiva förfaranden och eftersom växtsortsmyndigheten ansåg att det ursprungliga föreläggandet innehöll oklarheter, vilket framgår av punkt 74 i den överklagade domen och inte heller har bestritts av Elaris och Brookfield.
- 56 I detta sammanhang kan inte Elaris och Brookfield med framgång hävda att tribunalen borde ha slagit fast att växtsortsmyndigheten var skyldig att avslå KSB:s ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt med stöd av artikel 61.1 b i förordning nr 2100/94. Denna bestämmelse är nämligen tillämplig när växtsortsmyndigheten konstaterar att sökanden inte har efterkommit ett föreläggande inom den angivna fristen. Som tribunalen med rätta konstaterade i den överklagade domen, ansåg emellertid

växtsortsmyndigheten att KSB inte kunde efterkomma det ursprungliga föreläggandet på grund av att detta innehöll en oklarhet. Växtsortsmyndigheten skulle därmed ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning om den hade avslagit KSB:s ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt.

- 57 Domstolen övergår härfter till att pröva Elaris och Brookfields påstående om att tribunalen borde ha tagit hänsyn till att KSB hade varit i ond tro. Klagandebolagen har inte närmare angett på vilket sätt tribunalen skulle ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkt 80 i den överklagade domen slå fast att KSB:s förhållningssätt saknade betydelse för frågan huruvida växtsortsmyndigheten hade rätt att avhjälpa oklarheten i sina förelägganden.
- 58 Härtill kommer att bolagen inte har anfört något som kan medföra ändring i tribunalens bedömning.
- 59 Slutligen ska domstolen pröva Elaris och Brookfields påstående om att tribunalen åsidosatte artikel 80 i förordning nr 2100/94. Det räcker härvid att erinra om att denna bestämmelse endast rör fall där den som ansökt om gemenskapens växtförädlarrätt inte har kunnat iaktta en frist som fastställts av växtsortsmyndigheten. I det aktuella fallet är det utrett att de olika förelägganden som riktades till KSB efter det att konsortiet hade gett in sin ursprungliga ansökan ingick i samma förfarande, detta på grund av den oklarhet som fanns i växtsortsmyndighetens första begäran om att KSB skulle lämna in växtmaterial och ge in de handlingar som behövdes för att kunna pröva nämnda ansökan. Artikel 80 i förordning nr 2100/94 är följaktligen inte tillämplig i ett fall som det nu aktuella.
- 60 Överklagandet kan således inte vinna bifall på den andra grunden.
- 61 Av det ovan anförda följer att överklagandet ska ogillas.

Rättegångskostnader

- 62 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Växtsortsmyndigheten har yrkat att klagandebolagen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom dessa har tappat målet ska växtsortsmyndighetens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Brookfield New Zealand Ltd och Elaris SNC ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter